

[Bertel Dahlgaard.]

stedse stærkere, og det ærede Medlem udtalte Haabet om, at man under Behandlingen af dette Forslag maatte kunne se bort fra de Vanskeligheder, der kan være forbundet med større Indgreb. Jeg er enig i disse Synspunkter. Det er et umaadeligt Ansvar, Lovgivningsmagten paatager sig, hvis den fortsat undlader at træffe de nødvendige forebyggende Foranstaltninger, forinden de værste Ulykker er sket, som det ærede Medlem udtrykte sig.

Jeg skal hermed anbefale de Lovforslag, jeg nu har omtalt, til velvillig Behandling. Jeg har opfattet Forholdet saaledes, at Regeringen bestemt maa ønske Forslag gennemført af et Omfang, som hvad der her foreligger. Hertil er vi rede til at medvirke. Men jeg har ogsaa opfattet det saaledes, at der med Hensyn til Enkeltheder netop ønskes ført en saglig Drøftelse i de Udvalg, der nedsættes, hvorunder der kan tages Hensyn til berettigede Indvendinger, og jeg haaber da, at man vil underkaste ogsaa de Synspunkter, jeg her paa mit Partis Vegne har fremsat, en velvillig Overvejelse.

Bangsted: Der er ingen Tvivl om, at saaledes som Landets økonomiske Liv har udviklet sig paa Grund af Nationalbankens store Kreditgivning, er en kraftig Indgriben ubetinget nødvendig for at undgaa Inflation, der kun kan føre til en Katastrofe for Landet, og det er fra et nationalsocialistisk Synspunkt baade rigtigt og nødvendigt, at der lægges Beslag paa forøgede Indtægter og den Pengerigelighed, som er skabt ved Hjælp af Krigsleverancer og den under Besættelsen og Krigen i det hele skabte Varemængde. De foreliggende Forslag er imidlertid typiske Eksempler paa Samlingsregeringernes manglende Evne til i rette Tid og paa rette Maade at gribe ind i vort økonomiske Liv. Det er uforsvarligt, at de forskellige Samlingsregeringer ikke allerede for Aar tilbage, da der blev truffet Aftale om de ekstraordinære Udbetalinger over Nationalbanken, gennemførte effektive Foranstaltninger til at binde den derved opstaaede kunstige Købekraft og lægge Beslag paa Krigskonjunkturgevinsterne.

Vi Nationalsocialister finder det ogsaa uforsvarligt, at Regeringen ikke straks efter Krigsudbrudet foretog en konsekvent og gennemført Rationering, omfattende praktisk talt alle Slags Varer, hvilket ikke alene vilde have udelukket enhver Form for Hamstring, men ogsaa medvirket til at hindre den overskydende Købekraft i at udfolde sig og tillige lettet Arbejdet for de prisregu-

lerende Myndigheder. Hvis vort danske Samfund ved Krigens Udbrud havde været organiseret efter nationalsocialistiske Principper, vilde saa haardhændede Forslag, som disse er, ikke have været nødvendige, fordi man da fra første Færd havde kunnet gribe regulerende ind og hindret, at Situationen blev benyttet til at skabe urimelige Krigsfortjenester. Det maa nemlig ikke glemmes, at der i tidligere Aar er skabt mægtige Krigsformuer og Krigsindtægter, som i Realiteten ikke er stillet daarligere end de legitime Merindtægter ifølge Forslaget, selv om der ogsaa er givet Adgang til at søge Fritagelse eller Nedsættelse for Krigskonjunkturskat af Merindtægter, som ikke skyldes Krigen. Men disse Bestemmelser er meget snævre og kan give Anledning til Vilkaarlighed.

Hertil kommer, at Bestemmelserne om tvungen Opsparing i nogen Grad udvisker Forskellen mellem Krigsgevinster og normale Indtægter, idet de paagældende „Laan“ fratages Ejerne paa en saadan Maade, at det mere er Beslaglæggelse end Laan, der er Tale om. Laanene forrentes jo ikke, og Beviserne kan ikke overdrages eller belaanes; tilbage er maaske kun den sorte Børs, men her vil de sikkert blive handlet til langt under Pari.

Om Landets økonomiske Forhold gør det muligt at overholde Tilsagnet om Tilbagebetaling inden Udgangen af 1946, er der i Dag intet Menneske, der kan vide noget om, lige saa lidt som nogen kan vide, hvad Pengene er værd til den Tid.

Den højtærede Finansminister sagde ved Lovforslagenes Fremsættelse, at der er udtalt Frygt for, at Staten til sin Tid skulde kunne disponere over Beløbene, men at dette var juridisk uholdbart. Vi Nationalsocialister er ikke enig med Ministeren, thi ingen, og heller ikke den højtærede Finansminister, kan vide noget som helst om Udviklingen.

Der er heller ingen Rimelighed i, at en Familiefader med Hustru og 3—4 Børn og en Indtægt paa godt 10 000 Kr. efter Børnefradrag og Skatter skal udrede den ekstra Betaling til bunden Opsparing, medens en Familie paa f. Eks. 5 voksne Personer, som hver tjener 5 000—6 000 Kr., helt er fritaget baade for Krigskonjunkturskat og Tvangsopsparing, til Trods for at de i Forvejen betaler relativt langt mindre i Skat. Dette skyldes, at den danske Skattelovgivning i alt for ringe Grad tager Hensyn til Forsørgerforpligtelser, idet Fradragene for Forsørgerere er et ganske ringe Beløb, som kun fradrages Indtægten og ikke,